

ACC. N:R M. 12155:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Lup.
83

1.

I min barndom kom varje vår
en man ibring och sålde vävbe-
der han gick i alla gårdarna
och jag hörde om honom från
flera socknar så jag tror han gick
över hela Öland. Han var från knall-
byggderna som nog låg i östra Småland
eller Östergötland då de i våra trakter
benämndes antingen Östgöta knallar
Västgöta knallar. Något man vet jag
ej på honom då han allmänt hella-
des vävshedgubben. Han hade väv-
shedarna väl en vapla och bar dem
i en väsk på ryggen.
Det var inte alls svårt att få
nattkvarten dem som var kända
hade sina vissa ställen där de
var som hemma och på varus-
1

na tog de en del vår skedlar
med sig och gick omkring i de
närmaste byarna och kom till
båga på hvällen. Sedan kunde de
ju få skuta med någons borse när
de skulle ge sig i väg något längre
bort och så hade de också
slätten som de stannade på några
nätter. De brukade även sätta
träskedar och vår skytlan
och så valde de väl även att
sitt lager på hem vägen om de g
jou blussat. Betalningen för natt-
kvarten var på den tiden 5 Öre och
så fick man hvällsmäst och putsoor
på det som de andra mästern
fick man fiska mäst i gårdar-
na där man var bänd

ACC. N:R M. 12155:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

3

typerna på vävskidorna var många
fats desamma var längden och
bredden beträffas oljekoten besodda
på finsse. Vetter grövre så som
16 tunn och 20 tunn skides och
var de grövre eller finsse och så-
nades efter husu många tog och
de var på aln. Detta viste ju
vävskidorna redde på och när man
höjt skeden sålades man ut den
och drog en stark tråd längs rannen
ena rannen som utvände husu
manga tog den var på aln.
och så tog man ett milt när
man skulle lägga upp en väv
husu manga tog man skulle ha
fästa på den önsade bredden.
Vid varje tog stak isan rät målar
3

12155:4.

ACC. N:R

M.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

4.

och först satte på andra sidan.
 Sedan hade man ju så skilda
 skedar för olika väfnader
 H. nr. 1 för tjätträdigt nr 40 mollovaran
 nr 20 skedar med tjugo tjog på
 aln och dessa skedar användes
 till bladringsstygar och tvärbordigt
 nr 24 mollovaran nr 16 användes
 till väfnader av trosser eller bommar
 väfnader så hade man särskil-
 da skedar som var gröna och
 blått och vad mals skedar. De användes
 när man hade vespa av ull-
 garn eller blingarn. Och så var
 de matts skedar m. I min barndom
 vävde man mattor med instag-
 trassor dessa kallades trasmattor
 och med instag av fjärsvelen
 med trassor på ungefär en kvart

allra mästarens från Vasands a
för att göra dem lita stadigare
och så vävde man matten till
finrummen av hestusskär
mågot blandat med ull.

Är sådant gammal vävde även
sänglaken. Dessa kallades och
bladen. Till dessa hade man mes
ull insladdat i garnet och de väv-
des i flera mönster de mest van-
liga var gåvörens mönster.

På vår trakt minnes jag ingen som
sydde med tillverkning av vev
skedar. Sedan man hade höjt
skedar för olika vävnader så varade
ju rätt länge av vilket virke de
var vet jag ej man det var nog en
långt virke och så var de vevade med

stark träd bering samman
och när de skulle insättas i väv-
ladet hade man både över och
under insatt papper i samman
så de skulle sitta stadigt.

Jag minns ej att de var varsligt
att köpa vävskedar på marknaden
eller i Kalmar.

Först fram på 1900 talet kom
vävskedar med ländar av metall
till användning och de var de
sitt så lätta jag såg ingen sådan
användning för år 1940. På festdagar
vågar man matas och den
glästa tycks ha sina gamla väv-
skedar i behåll. Som det i vår trakt
ej fanns någon tillverkare av väv-
skedar vet jag välite om den saken

ACC. N:R M. 12155:7.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

7

Dock såg man att de användte
beckad trä till att visa samman
med. Jäke håller vet jag något
om bechtelverkning. När vi skulle
ha bech köpte i ett stycke god
brandlarm. Skomakarna använde
bech att becha träden med de
dette gjort träden och gned längs
den samma med en bechbit och så
hade de näver som inlägg mellan
skulterna och på dessa inlägg smäl
te de bech och så syddes med
beckad trä på ändel skur dessa
skor kallades bechvins skor. I hem-
men varo även bönderna till en
större del lite skomakarbunnsiga
varfor man alltid hade bech.
trä till beredskap till denna hade man
7
linnesår.

Man hade papper fasthållat på
samstyckerna.
Det var nog inte vanligt att ut-
medföra något material för prövning
och vävskidas dem som sålde dem
hade dem nog färdiga icke håller
vet jag om för säljerna själva var
vårskid makare jag tror att
de blott var äterfärdiga
Priset har jag glömt men om jag
kan få reda där på vilka jag skicka
där en annan gång Om
folkarkivet skulle önska uppgifter
om vävskidar och dess olika delar
och om annat som här till en viss
uppgiftning så skickar där en
Min adress är för när.
Annelie Nilsson Mörbylänka fack 3